

Sygn. akt I C 189/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia SR Wioletta Sychniak

Protokolant: st. sekr. sąd. Milena Bartłomiejczyk

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2018 roku w Łodzi

sprawy z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. Z. C. (1) w L.

przeciwko W. A., J. A. i M. A. (1)

o zapłatę

1. zasądza solidarnie od pozwanych W. A., J. A. i M. A. (1) na rzecz powódki Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. Z. C. (1) w L.:

a. kwotę 25 607,35 zł (dwadzieścia pięć tysięcy sześćset siedem złotych i trzydzieści pięć groszy) z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie w skali roku, od dnia 27 lipca 2017 roku do dnia zapłaty,

b. kwotę 4933,70 zł (cztery tysiące dziewięćset trzydzieści trzy złote i siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. nakazuje pobrać solidarnie od pozwanych W. A., J. A. i M. A. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 58 (pięćdziesiąt osiem) złotych tytułem brakującej części opłaty sądowej.

Sygn. akt I C 189/17

UZASADNIENIE

W pozwie z 9 grudnia 2016 roku Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Z. C. (1) w L. wniosła o zasądzenie solidarnie od W. A., J. A. i M. A. (2):

- kwoty 24 442,59 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, ale nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

- kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów potwierdzeń notarialnych dokumentów w wysokości 110,70 zł.

W uzasadnieniu podniesiono, że dochodzone roszczenie wynika z faktu niespłacenia przez pozwanego umowy pożyczki z 27 października 2015 roku, której zabezpieczeniem było poręczenie solidarne udzielone przez pozwanych J. A. i M. A. (1).

/pozew k. 3-5/

W dniu 31 stycznia 2017 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi I Wydziału Cywilnego sporządził w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym sygn. akt I Nc 962/16, którego jednak nie podpisał.

W dniu 23 lutego 2017 roku pozwani wnieśli sprzeciw od nakazu zapłaty.

Postanowieniem z 16 marca 2017 roku Sąd - w punkcie 2 - odrzucił sprzeciwy pozwanych od powyższego nakazu zapłaty jako niedopuszczalne uznając, że doniosłość dotyczącej ww. nakaz zapłaty wady formalnej (brak podpisów) oraz zakres wynikającej z tej wady skutków nie pozwala uznać takiego orzeczenia za istniejące w znaczeniu procesowym. Sąd nadał sprawie nowy bieg i skierował sprawę do rozpoznania w postępowaniu zwykłym. /**postanowienie k. 91-92/**

W piśmie procesowym z 18 kwietnia 2017 roku pełnomocnik powoda powołując się na okoliczność nieskutecznego rozwiązania z pozwanym W. A. umowy pożyczki zmodyfikował żądanie pozwu i wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwoty 5832,92 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 72 zł od dnia 6 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty oraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, ale nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie:

1. od kwoty 435,52 zł od dnia 6 lipca 2016 roku do dnia zapłaty,
2. od kwoty 432,54 zł od dnia 6 lipca 2016 roku do dnia zapłaty,
3. od kwoty 532,54 zł od dnia 6 sierpnia 2016 roku do dnia zapłat,
4. od kwoty 532,54 zł od dnia 6 września 2016 roku do dnia zapłaty,
5. od kwoty 532,54 zł od dnia 6 października 2016 roku do dnia zapłaty,
6. od kwoty 532,54 zł do dnia 6 listopada 2016 roku do dnia zapłaty,
7. od kwoty 532,54 zł od dnia 6 grudnia 2016 roku do dnia zapłat,
8. od kwoty 532,54 zł od dnia 6. Stycznia 2017 roku do dnia zapłaty
9. od kwoty 532,54 zł od dnia 6 lutego 2017 roku do dnia zapłaty,
10. od kwoty 532,54 zł od dnia 6 marca 2017 roku do dnia zapłaty,
11. od kwoty 532,54 zł od dnia 6 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty,

oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Jednocześnie cofnął powództwo ponad powyższe kwoty z powodu ich niewymagalności.

W uzasadnieniu pisma powód opisał w jakich wysokościach i do kiedy pozwany regulował raty pożyczki, wyjaśniając przy tym sposób zaliczania poszczególnych wpłat na powstałe zaległości i wysokość powstałych odsetek. Do powyższego pisma powód załączył m.in. dokument zatytułowany rozliczenie wpłat i naliczania odsetek dokumentujący stan zadłużenia pozwanego na dzień 18 kwietnia 2017 roku podpisany przez kierownika ds. windykacji (...) i opatrzony pieczęcią powoda.

/pismo k. 102-104/

W piśmie z dnia 27 lipca 2017 roku pełnomocnik powoda, powołując się na skuteczne wypowiedzenie umowy pożyczki i jej rozwiązanie w dniu 21 lipca 2017 roku, po raz kolejny sprecyzował żądanie pozwu. Wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwoty 25 607,35 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu

lombardowego NBP, ale nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie w skali roku, od dnia 27 lipca 2017 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kwoty 110 zł za potwierdzenia notarialne oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pisma wyjaśnił, iż wypowiedzenie umowy pożyczki z dnia 25 sierpnia 2016 roku było nieskuteczne wobec braku skutecznego doręczenia pozwanemu W. A. wypowiedzenia umowy. Dlatego też w piśmie z 18 kwietnia 2017 roku domagał się jedynie zapłaty wymagalnych rat. Wobec jednak dalszego utrzymywania się przesłanki uzasadniającej wypowiedzenie umowy, powód w czasie trwania niniejszego postępowania wypowiedział pozwanemu umowę zawiadamiając o tym fakcie jednocześnie poręczycieli. W związku z prawidłowym doręczeniem powyższych oświadczeń wszystkim pozwanym umowa uległa rozwiązaniu z dniem 21 lipca 2017 roku, a niespłacona zaległość została postawiona w stan natychmiastowej wymagalności. Do pisma powód załączył rozliczenie wpłat i naliczania odsetek dokumentujące stan zadłużenia pozwanego na dzień 25 lipca 2017 roku podpisany przez kierownika ds. windykacji (...). **/pismo k. 125-127/**

W piśmie procesowym z 1 lutego 2018 roku pozwany W. A. podniósł zarzut nieskutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki. Nadto pozwany podał, że czuje się oszukany przez powoda, który nie uwzględnił jego prośby o wstrzymanie działań windykacyjnych.

/pismo k. 138/

W piśmie z dnia 27 lutego 2018 roku powód uznał zarzut pozwanego co do nieskutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki za nieuzasadniony. Nadto wskazywał, że na prośbę pozwanego z dnia 14 czerwca 2016 roku o wstrzymanie działań windykacyjnych powód wstrzymał się z wypowiedzeniem umowy pożyczki do dnia 20 lipca 2016 roku, jednakże pozwany mimo ustalonego terminu i zobowiązania do uregulowania zadłużenia poza uiszczeniem jednej wpłaty zaprzestał dalszego spłacania kredytu. **/pismo k.142,142 odwrót/**

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 października 2015 roku W. A. zawarł ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo – Kredytową im. Z. C. umowę pożyczki (kredyt konsumencki) nr (...), na podstawie której powód udzielił pozwanemu pożyczki w wysokości 25 000 zł. Umowa została zawarta na okres od 27 października 2015 roku do 5 listopada 2020 roku. Spłata pożyczki miała nastąpić w 60 miesięcznych ratach, płatnych bez wezwania w kwotach i terminach wskazanych w harmonogramie spłat pożyczki będącym załącznikiem nr 2 do umowy.

Wpłaty dokonywane przez pożyczkobiorcę, powód zaliczać miał zgodnie z umową na poczet: kosztów windykacji (w tym opłat za upomnienie, wezwań do zapłaty, prowizji i opłat); odsetek od kapitału przeterminowanego, a od dnia wytoczenia powództwa o zapłatę wierzytelności powoda z tytułu umowy, wymagalnych odsetek za okresy obrachunkowe; kapitału przeterminowanego, odsetek naliczonych do dnia wpłaty i kapitału. W przypadku nieterminowej spłaty pożyczki należność z tego tytułu stawała się w dniu następnym należnością przeterminowaną. Od niespłaconego w całości lub w części kapitału, od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia zgodnie z umową miały być pobierane odsetki według stopy procentowej stanowiącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP.

Powodowi przysługiwało prawo wypowiedzenia umowy pożyczki z 30 dniowym terminem wypowiedzenia i postawienia po upływie okresu wypowiedzenia całej pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wykonalności w przypadku stwierdzenia, że warunki udzielenia pożyczki nie zostały dotrzymane, a także w przypadku gdy pożyczkobiorca nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa pełne okresy płatności po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem poleconym do zapłaty zaległych rat w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Zgodnie z umową zabezpieczeniem pożyczki była solidarna poręka poręczycieli M. A. (1) i J. A., których oświadczenie stanowiło integralną część umowy pożyczki. W związku z zawarciem powyższej umowy W. A. zobowiązany był ponieść określone koszty, które wynikały wprost

z zapisów powyższej umowy. Wysokość pozostałych opłat nie wskazanych w samej umowie oraz wysokość prowizji określała Tabela Prowizji i Opłat.

/umowa pożyczki (kredyt konsumencki) nr (...) k. 6-9, załączniki do umowy k. 10 odwrót, 11,11 odwrót, harmonogram spłat k. 17-18 i k. 45, pełnomocnictwa k. 13 i 14, regulamin udzielania kredytów i pożyczek k. 22,22 odwrót, tabela prowizji i opłat k. 42 odwrót, 43, 43 odwrót/

Dla umów zawartych po dniu 1 września 2011 roku, odsetki karne stanowiły czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP ale, nie więcej niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie, od dnia 1 stycznia 2016 roku.

/uchwały Zarządu (...) k. 20,21,44/

W dniu 27 października 2015 roku pozwany podpisał oświadczenie, z którego wynika, że przed zawarciem powyższej umowy pożyczki otrzymał od pracownika powoda wszelkie informacje niezbędne do podjęcia decyzji w zakresie zawarcia umowy pożyczki oraz odpowiedzi na wszelkie wątpliwości zgłoszone przez pozwanego.

/oświadczenie k. 10/

W dniu zawarcia powyższej umowy pozwany W. A. otrzymał kwotę udzielonej pożyczki.

/dowód wypłaty KW (...) k. 15/

Pismami z dnia 22 marca 2016 roku, 18 maja 2016 roku i z dnia 21 lipca 2016 roku powód wzywał pozwanego do dobrowolnej zapłaty przeterminowanego zadłużenia w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania niniejszego wezwania. Jednocześnie powód poinformował powoda o możliwości restrukturyzacji zadłużenia.

/wezwanie do zapłaty z dnia 18 maja 2016 roku k. 30 wraz z potwierdzeniem nadania k. 31, 31 odwrót, wezwanie do zapłaty z dnia 21 lipca 2016 roku k. 36, 36 odwrót wraz z potwierdzeniem nadania k. 37, 37 odwrót, wezwanie do zapłaty z dnia 22 marca 2016 roku k. 110 wraz z potwierdzeniem nadania k. 111,111 odwrót/

Pismami z dnia 22 marca 2016 roku, 18 maja 2016 roku i z dnia 21 lipca 2016 roku powód powiadomił pozwanych J. A. i M. A. (1) jako poręczycieli o fakcie zalegania przez pozwanego W. A. ze rat spłatą pożyczki.

/powiadomienie z dnia 18 maja 2016 roku k. 32 wraz z dowodem nadania k. 33, 33 odwrót, powiadomienie z dnia 18 maja 2016 roku k. 34, wraz z dowodem nadania k. 35,35 odwrót, powiadomienie z dnia 21 lipca 2016 roku k. 38, 38 odwrót, wraz z dowodem nadania k. 39, 39 odwrót, powiadomienie z dnia 21 lipca 2016 roku k. 40, 40 odwrót, wraz z dowodem nadania k. 41,41 odwrót, powiadomienie z dnia 22 marca 2016 roku k. 112 wraz z dowodem nadania k. 113,113 odwrót, powiadomienie dnia 22 marca 2016 roku k. 114 wraz z dowodem nadania k. 115,115 odwrót/

W dniu 14 czerwca 2016 roku pozwany W. A. skierował do powoda prośbę o wstrzymanie działań windykacyjnych prowadzonych w sprawie zadłużenia wynikającego z przedmiotowej pożyczki zobowiązując się jednocześnie do spłaty zadłużenia do dnia 17 lipca 2016 roku. Powód pozytywnie rozpatrzył powyższą prośbę podejmując decyzję o wstrzymaniu czynności windykacyjnych do dnia 20 lipca 2016 roku. Po tym czasie, w razie braku spłaty zaległości egzekucja miała zostać wznowiona.

/pismo k. 143, wydruk wiadomości e-mail k. 144/

Uchwałą nr 1/ (...) z dnia 14 czerwca 2017 roku powód wypowiedział pozwanemu przedmiotową umowę z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia.

W pismach z dnia 14 czerwca 2017 roku powód poinformował pozwanych o wypowiedzeniu powyższej umowy pożyczki informując jednocześnie, że po upływie okresu wypowiedzenia umowa ulegnie rozwiązaniu. Jako przyczynę wypowiedzenia powód wskazał zwłokę w płatnościach rat. Pismo to zostało doręczone wszystkim pozwany. Pismo powyższe zostało doręczone pozwanemu w dniu 21 czerwca 2017 roku.

/zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy k. 128 wraz z potwierdzeniem odbioru k. 129, zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy k. 130 wraz z potwierdzeniem odbioru k. 131, zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy k. 132 wraz z potwierdzeniem odbioru k. 133, wydruk ze strony www.poczta-polska.pk/

Zadłużenie pozwanych na dzień 25 lipca 2017 r. wynosi 25 607,35 złotych. ***/rozliczenie wpłat i naliczania odsetek k. 134/***

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentach załączonych przez powoda. Dokumenty te nie były kwestionowane przez pozwanego.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu w całości.

W niniejszej sprawie powód dochodził ostatecznie od pozwanych kwoty 25 607,35 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie w skali roku od dnia 27 lipca 2017 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

Pozwany W. A. zakwestionował powództwo podnosząc zarzut nieskutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki z dnia 27 października 2015 roku. Nadto wskazywał, że czuje się oszukany przez powoda, który nie uwzględnił jego wniosku o wstrzymanie czynności windykacyjnych i niewypowiadanie umowy.

W myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że powód, jako strona inicjująca proces, jest obowiązany do udowodnienia wszystkich twierdzeń pozwu, w oparciu o które sformułował swe roszczenie. Zadaniem sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/ 6-7/76). Dowodzenie własnych twierdzeń nie jest obowiązkiem strony ani materialnoprawnym, ani procesowym, a tylko spoczywającym na niej ciężarem procesowym i w konsekwencji sąd nie może nakazać, czy zobowiązać do przeprowadzenia dowodu i tylko od woli strony zależy, jakie dowody sąd będzie prowadził. Jeżeli strona uważa, że do udowodnienia jej twierdzeń wystarczy określony dowód i dlatego nie przytacza innych dowodów, to jej błąd nie jest usprawiedliwiony, sama ponosi winę niezgłoszenia dalszych dowodów i nie może zarzucać nieuzasadnionego uniemożliwienia wykazania jej praw.

W niniejszym postępowaniu to na powodzie ciążył obowiązek udowodnienia istnienia zadłużenia pozwanych i poprawności jego wyliczenia, jako, że z faktu tego powód wywodził skutki prawne.

W ocenie Sądu powód sprostał powyższemu obowiązkowi.

Powód załączył do akt sprawy dokument – wydruk komputerowy podpisany przez pracownika powoda – specjalistę ds. windykacji (...), zatytułowany „rozliczenie wpłat i naliczania odsetek”, z którego w sposób przejrzysty i czytelny wynika wysokość zadłużenia pozwanych według stanu na dzień 25 lipca 2017 roku. W wydruku tym powód wskazał

wysokość niespłaconego kapitału, wysokość odsetek kapitałowych oraz wysokość odsetek karnych (których suma stanowi dochodzoną ostatecznie kwotę), sposób ich naliczania jak również wysokość poniesionych przez powoda kosztów. Wydruk zawiera również wysokość wpłat dokonanych przez pozwanego od momentu zawarcia umowy do dnia 25 lipca 2017 roku. Sposób naliczania odsetek karnych powód wykazał załączając do pozwu uchwały zarządu z dnia 3 sierpnia 2011 roku nr 3, z dnia 3 sierpnia 2011 roku nr 5, z dnia 20 października 2014 roku oraz z dnia 30 grudnia 2015 roku nr 24.

Nadto powód wykazał, że w niniejszej sprawie doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki uchwałą Zarządu (...) nr (...) / (...) z dnia 14 czerwca 2016 roku. Z powoływanego już dokumentu zatytułowanego „rozliczenie wpłat i naliczania odsetek” wynika, że przesłanka do wypowiedzenia umowy określona w punkcie 30 umowy została spełniona. Pozwany na dzień wypowiedzenia umowy, to jest na dzień 14 czerwca 2017 roku, zalegał bowiem z opłacaniem rat za więcej niż dwa pełne okresy płatności będąc wcześniej wzywany do uregulowania zaległości. Nadto z ustalonego stanu faktycznego wynika, że powód wysłał pozwanym zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy pożyczki. Pozwany odebrał przesyłkę zawierającą wypowiedzenie umowy pożyczki w dniu 21 czerwca 2017 roku. Powód udokumentował fakt doręczenia pozwanemu W. A. powyższego wypowiedzenia załączając do akt sprawy potwierdzenie odbioru.

Pozwany W. A. wykazywał natomiast bierną postawę w toku niniejszego postępowania. Pozwany poza sprzeciwem od nakazu zapłaty, który został odrzucony z przyczyn wskazanych we wcześniejszej części uzasadnienia, złożył jedynie jedno pismo procesowe z 1 lutego 2018 roku, w którym zakwestionował skuteczność wypowiedzenia umowy pożyczki (bez wskazania konkretnych zarzutów) oraz wyraził swoje niezadowolenie z postępowania powoda, który nie rozpatrzył jego wniosku o wstrzymanie czynności windykacyjnych. Pozwany W. A. w żaden jednak sposób nie ustosunkował się do treści pism powoda i podniesionych w nich twierdzeń. Nie stawiał się również na termin rozprawy wyznaczony na dzień 23 maja 2018 roku, o którym został prawidłowo zawiadomiony. W szczególności pozwany w żaden sposób nie odniósł się do wyliczeń powoda co do wysokości swojego zadłużenia z tytułu przedmiotowej pożyczki. Pozwany podnosił jedynie zarzut nieskutecznego wypowiedzenia umowy, jednak w żaden sposób nie opisał przyczyn, z powodu których za taki właśnie go uznaje. W szczególności nie wykazał, że brak było umownych przesłanek do wypowiedzenia umowy pożyczki bądź, że dokonał wpłat w innej (wyższej) wysokości, bądź w większej ilości niż wpłaty ujęte w rozliczeniu złożonym przez powoda, albo że powód niezgodnie z postanowieniami umowy zaliczał dokonywane wpłaty i nieprawidłowo naliczał odsetki umowne. Pozwany nie kwestionował również tego, by nie otrzymał od powoda zawiadomienia o wypowiedzeniu umowy z dnia 14 czerwca 2017 roku. Tymczasem wykazanie faktów takich jak: dokonanie więcej wpłat niż ujęte w rozliczeniu powoda, faktu restrukturyzacji zadłużenia, w myśl art. 6 k.c. należało do pozwanego, bo to on z tych faktów mógł wywieść skutek prawny (inna wysokość zobowiązania wobec powoda).

Na marginesie należy wskazać, że nieprawdzie są również twierdzenia pozwanego co do tego, iż powód rozpatrzył negatywnie jego prośbę o niewypowiadanie umowy i wstrzymanie czynności egzekucyjnych. Powód załączył na tę okoliczność wydruk wiadomości e-mail z 14 czerwca 2016 r., z którego wynika, że windykacja należności na wniosek pozwanego została wstrzymana do 20 lipca 2016 roku, a po tym czasie w razie nieuregulowania zaległości miała zostać wznowiona. Mimo udzielenia pozwanemu ponad miesięcznego terminu, pozwany w tym czasie dokonał zaledwie jednej wpłaty.

Mając zatem na uwadze powyższe Sąd zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 25 607,35 zł uznając powództwo za udowodnione co do zasady i wysokości.

O odsetkach umownych Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu i zasądził je na podstawie punktu 18 umowy pożyczki z 27 października 2015 r. w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nie wyższymi niż odsetki maksymalne za opóźnienie w skali roku od dnia 27 lipca 2017 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. statuującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał sprawę, dlatego pozwani solidarnie powinni mu zwrócić wszystkie poniesione koszty, które wynoszą 4933,70 zł. Na tę kwotę składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 1223 zł, koszt wynagrodzenia

pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 3600 zł ustalony na podstawie § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu) oraz koszty notarialnych potwierdzeń dokumentów w łącznej wysokości 110,70 zł.

Na podstawie art. 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. tj. z dnia 21 kwietnia 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 623) w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.c. Sąd nakazał pobrać solidarnie od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 58 zł tytułem brakującej części opłaty sądowej od pozwu.